

Motion till riksdagen 2012/13:U279

av **Annelie Enochson och Tuve Skånberg (KD)**

FN:s antiisraeliska agenda

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i FN bör verka för att kriteriet för uttalande rätt och rösträtt i generalförsamlingen gällande Mellanösternfrågor ska vara att man erkänt staten Israel som legitim stat.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att FN entydigt bör definiera vad som menas med terrorism.

Motivering

Sedan lång tid finns en aktiv diskussion kring världssamfundet Förenta nationerna (FN) och nödvändigheten av en grundlig reformering och effektivisering av organisationen om den ska kunna möta de enorma globala utmaningar som världen står inför. Folkmord, terrorism, fattigdom, brott mot mänskliga rättigheter, aids epidemin, barnarbete, kvinnoförtryck och miljöförstöring är endast några av utmaningarna. FN:s trovärdighet har kraftigt urholkats genom dess eget agerande eller brist på agerande. Exempel på detta är folkorden i Rwanda och Sudan och korruptionsskandalen i samband med "Oil for Food"-projektet.

Denna motion vill dock fästa uppmärksamhet på ytterligare en punkt där FN:s agerande kännetecknas av diskriminering, dubbelmoral och hyckleri. Det gäller inställningen till staten Israel, vars tillkomst som bekant är resultatet av FN:s eget beslut. Icke desto mindre är Israel regelbundet föremål för utfrysning, särbehandling och ensidiga fördömanden av olika FN-organ.

I generalförsamlingen åtnjuter Israels motståndare och fiender automatisk majoritet. År 2006 reformerades FN:s råd för mänskliga rättigheter. Tidigt i det då nyinrättade rådet etablerades ordningen att till varje session granska eventuella anklagelser över påstådda människorättsövertredelser begångna av

Fel! Okänt namn på

Israel. Magasinet NEO (nr 5, 2011) rapporterar hur Israel varit föremål för kritik i 80 procent av resolutioner riktade mot enskilda länder. Under 2011 låg Israels andel på cirka 50 procent. Bakom resolutionerna står ett stort antal medlemsländer vilka ännu inte erkänt FN:s delningsplan från 1947 och vilka således frångår staten Israel dess legitimitet.

När det gäller Israel är generalförsamlingen en partisk enhet utan någon internationell integritet. Vi anser därför att som villkor för att få göra sin röst hörd i Mellanösternkonflikten, bör man åtminstone ha erkänt den mest grundläggande FN-deklarationen, nämligen den som förklarar staten Israel som en legitim statsbildning.

I FN:s råd för mänskliga rättigheter ingår idag stater som Qatar, Saudiarabien, Kina, Kuba, Ryssland, Kongo, Kamerun, Angola och Djibouti. Alla är länder som av organisationen Freedom House betecknas som ofria och som under 2012 innehar platser i rådet. USA misslyckades under sommaren att få stöd för en resolution där Syrien förhindras kandidera till 2014. Mellanösterns enda verkliga demokrati, Israel, bannlyses och står under regelbunden utredning av rapportörer som återkommande uppmärksammas för att personligen uttrycka antisemitiska åsikter. Den återkommande fixeringen vid staten Israel kontrasteras av en anmärkningsvärd tystnad när det gäller terror, tortyr och andra allvarliga brott mot grundläggande mänskliga rättigheter i övriga delar av världen.

FN-organet Unrwass roll i att permanenta flyktingproblemet som ett avgörande hinder för en realistisk fredsuppgörelse är anmärkningsvärd. Inte i något annat fall räknas människor som flyktingar i generation efter generation med ständigt växande siffror som följd. Rapporter om Unrwass kontakter och kollaboration med terrororganisationen Hamas och enskilda terrorister kan inte bara avfärdas.

Det är allvarligt att de demokratiska medlemsländerna varit så passiva i att påtala dessa uppenbara brister inom FN och att genomförda reformer som till exempel i rådet för mänskliga rättigheter, misslyckats så fatalt. Att alarmerande rapporter visar på en tilltagande antisemitism i världen, som inte sällan använder Mellanösternkonflikten som förevändning, gör problemet akut. Det förlamar också FN:s möjligheter att spela en aktiv och kompetent roll i fredsprocessen, eftersom den stärker känslan av isolering i Israel och uppmuntrar de grupper bland israeler och judar världen över som hävdar att de måste möta hoten mot sin existens på egen hand. Yitzhak Rabins förmåga att få igång fredsprocessen bestod inte minst i att han vågade lita på sin omvärld. Med motiveringen "Vi är inte längre ensamma" försvarade han Osloavtalet i Knesset 1993.

Idag finns det inte någon sammanhållande universellt accepterad och samtidigt adekvat definition av terrorism. Detta är mycket allvarligt eftersom bristen på allomfattande samtycke om vad terrorism egentligen är, allvarligt försvårar eller till och med omöjliggör långsiktig, effektiv bekämpning av densamma. Det råder däremot ingen brist på förslag till definitioner – tvärtom. En mycket känd publikation i ämnet räknade i slutet av 1980-talet upp 109 olika betydelser av begreppet terrorism. Schmid, Alex och Jongman, Albert, Political Terrorism: A New Guide to Actors, Authors, Concepts, Data

Fel! Okänt namn på

Bases, Theories and Literature, 1988. Det finns sannolikt många fler idag. Den enskildes syn på terrorism är oftast formad av någon eller flera faktorer som exempelvis politiska åsikter, etnicitet, religiös tro, nationalitet, och ger därmed upphov till vitt skilda åsikter om innebörden av begreppet. En huvudanledning till att FN:s generalförsamling på tolv år inte kunnat komma överens om en universell definition är bland annat denna gränsdragning men en mera allvarlig och huvudsaklig anledning är palestiniernas ”rätt” till motstånd mot den israeliska närvaron i Gazaremsan och på Västbanken. FN bör skyndsamt se till att entydigt definiera vad som menas med terrorism.

Sverige har spelat en aktiv och aktad roll i FN alltsedan Dag Hammarskjölds tid som generalsekreterare. Sveriges röst hörs i världen. Därför har vi ett särskilt ansvar att göra oss hörda också när det gäller den nödvändiga reformering som FN måste genomgå om det ska kunna fullgöra sitt uppdrag som ett fredsskapande och fredsbevarande organ.

Stockholm den 4 oktober 2012

Annelie Enochson (KD)

Tuve Skånberg (KD)